

dr inż. Ireneusz Lewicki
Dyrektor
Wolińskiego Parku Narodowego

Szanowny Panie Dyrektorze,

Dziękując za otrzymaną odpowiedź, pozwolę sobie na skondensowanie argumentów jakich pozwoliłem sobie użyć, aby pismem z dnia 5 lutego 2009 prosić Pana Dyrektora o zgodę potrzebną wg. Starostwa Powiatowego w Kamieniu Pomorskim na pomyślnie dla Ośrodka Grodno II zakończenie prowadzonego z wniosku Spółki postępowania o legalizację studni nr 2.

W ww piśmie wskazałem:

- iż ww studnia została wybudowana w czasie w jakim spółka Grodno II nie zarządzała jeszcze Ośrodkiem, więc to nie Grodno II zbudowała ww studnię, a której zalegalizowania podjęliśmy się zaraz po pozyskaniu informacji, że studnia ta została wybudowana bez wymaganej dokumentacji. Tym samym aktualnie nie dochodzi do budowy czy rozbudowy istniejącej infrastruktury – co mogłoby być w sprzeczności z Ustawą o ochronie przyrody;
- prawo – Art. 64 Prawa wodnego - przewiduje możliwość zalegalizowania urządzenia wodnego jakim jest studnia, stąd wszczęliśmy postępowanie o zalegalizowanie ww studni;
- umożliwienie poboru wody ze studni nr 2 nie spowoduje zmian stosunków wodnych, ponieważ ustalona wydajność eksploatacyjna zarówno dla studni nr 1, jak i dla studni nr 2 wynosi $Q_e = 6,0 \text{ m}^3/\text{h}$ i mieści się w wydajności eksploatacyjnej całego ujęcia. Podobną, pozytywną opinię oddziaływania ww studni na środowisko przedstawił Wojewoda Zachodniopomorski w decyzji z dnia 9 czerwca 2008 roku uchylającej w całości odmowną decyzję Starostwa w Kamieniu Pomorskim odnośnie legalizacji studni, pisząc : „Z zebranych dokumentów wynika, iż studnia nr 2 o legalizację której wystąpiła Spółka posiada parametry korzystniejsze dla środowiska”;
- obecnie, zgodnie z umową dzierżawy nr 42-B/2007 zawartą pomiędzy Wolińskim Parkiem Narodowym a Grodno II Spółką z o.o. w dniu 23.07.2007r., Grodno II używając terminologii Umowy „wykorzystuje dzierżawiony grunt jako właściciel budynków i budowli na nim

posadowionych, które stanowią funkcjonalną całość Ośrodka Wypoczynkowego Grodno II na terenie którego znajduje się przedmiotowa studnia.

- Spółka uwzględniając fakt działania Ośrodka na terenie Wolińskiego Parku Narodowego, oraz dotychczasowego określania działalności Ośrodka w Planach Ochronnych Wolińskiego Parku Narodowego jako nie zgodnych z funkcjami Parku - zmieniła i rozszerzyła cel swojej działalności, formułując jako cel swojej działalności nadanie Ośrodkowi Grodno II funkcji związanych z celami Wolińskiego Parku Narodowego.

Istotne zdarzenia jakie zaszły po ww piśmie to informacja Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego, który wszczął postępowanie na wniosek Pana Dyrektora dotyczący „nakazania rozebrania nielegalnej budowli” tzn. ww. studni, iż Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego „zawiesza postępowanie”. W uzasadnieniu Pan Inspektor pisze: „Z treści art. 64a Prawa wodnego jednoznacznie wynika, że urządzenie wodne – studnia głębinowa wykonane w warunkach samowoli może być, po spełnieniu określonych warunków zalegalizowane”. W powyższym uzasadnieniu Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego zauważa również, że „W związku z odwołaniem do Wojewody Zachodniopomorskiego spółki Grodno II, w dniu 09.06.2008 Wojewoda Zachodniopomorski wydał decyzję uchylającą w całości decyzję Starosty Kamieńskiego z dnia 28.03.2008. W szczegółowym uzasadnieniu tej decyzji jest ujęty m.in. bardzo pozytywny wpływ ewentualnej eksploatacji studni nr2 w odróżnieniu do eksploatacji studni nr 1 na środowisko (wielokrotnie mniejszy lej depresyjny).”

Ze względu na świadomość ww. bardziej korzystnego wpływu studni nr 2 na środowisko pozwoliłem sobie w przytoczonym wyżej piśmie z dnia 5 lutego 2009 zaproponować Panu Dyrektorowi : „Do przedyskutowania stawiamy również zagadnienie możliwości eksploatacji studni nr 2 jako podstawowej z traktowaniem studni nr 1 jako rezerwowej lub przy najbardziej restrykcyjnym podejściu eksploatację studni nr 2 (co jest korzystniejsze dla środowiska) a całkowite zaprzestanie korzystania ze studni nr 1 (dużo starszej i o mniejszej wydajności)”.

Z przykrością muszę skonstatować, iż odpowiedź Pana Dyrektora jaką uzyskałem w piśmie z 12 lutego 2009 roku w żaden sposób nie nawiązuje do przedstawionych przeze mnie argumentów.

Zupełnie nie jestem w stanie zrozumieć stanowiska Pana Dyrektora : „Fakt, że studnia została zbudowana z naruszeniem przepisów prawa (czyli „jest nielegalna” – mój skrót), uniemożliwia wydanie zgody na jej legalizację”.

Wydaje mi się logiczne, że gdyby studnia była „legalna” to nie zwracałbym się do Pana Dyrektora z prośbą o zgodę na jej zalegalizowanie. Bo „legalnej studni” nie ma potrzeby „legalizowania”.

Tym samym ponieważ studnia jest „nie legalna” to podejmuje wszelkie starania aby ją „zalegalizować”.

Przecież zarówno argumenty dotyczące ochrony środowiska jak i prawne – dostrzeżone w stanowisku Wojewody Zachodniopomorskiego oraz Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego wskazują na możliwość legalizacji ww studni.

Dlatego jeszcze raz prosiłbym bardzo Pana Dyrektora, aby uwzględnił w swej decyzji przytoczone wyżej argumenty.

W tym w szczególności fakty, iż studnia nr 2:

- jest korzystniejsza dla środowiska niż studnia nr 1 (co podniósł w swojej decyzji Wojewoda Zachodniopomorski),
- prawo wodne pozwala na zalegalizowanie studni,
- Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego również widzi możliwość zalegalizowania ww studni;
- Spółka w szerokim zakresie włącza się w działania edukacyjno-ekologiczne (o czym Pan Dyrektor miał okazję przekonać się m.in. podczas spotkania w którym przedstawiłem zamierzenia w ww. zakresie),
- akceptowaną przez Spółkę możliwość „zamknięcia” studni nr 1 a korzystanie ze studni nr 2 , jako bardziej korzystnej dla środowiska.

Pragnę wyrazić smutek podsumowującym stwierdzeniem Pana Dyrektora, iż *„Uregulowanie stanu prawnego istniejącego urzędu wodnego może nastąpić jedynie poprzez likwidację studni”*.

Mam nadzieję, że pisząc o „uregulowaniu stanu prawnego Ośrodka” nie ma Pan Dyrektor na myśli równie drastycznego rozwiązania- jak wyżej przytoczone dotyczące studni.

W związku z wydaje się jednak oczywistym, iż ośrodek Grodno II nie może funkcjonować bez wody stąd, w przypadku gdyby Pan Dyrektor nie przychylił się do mojej prośby będę zmuszony, kontynuować postępowanie administracyjne i wystąpić na drogę sądową o uzyskanie decyzji zastępczej.

Moje zdziwienie stanowiskiem Pana Dyrektora jest tym większe, że jeśli poruszać się na płaszczyźnie zagadnień związanych z ochroną przyrody, to jak zaświadczyłem przytaczając słowa Wojewody Zachodniopomorskiego studnia nr 2 jest korzystniejsza dla środowiska niż

studnia nr 1. Dodatkowo Ośrodek Grodno II nie jest wyjątkiem – działają na terenie Wolińskiego Parku Narodowego ośrodki k/Wisielki, Ośrodek w Białej Górze oraz ostatnio przejęty przez Pana Dyrektora były Ośrodek Urzędu Rady Ministrów Grodno I – i wszystkie one korzystają z dostępu do wody.

Porównując powierzchnie tych ośrodków to można powiedzieć, że jest ona ponad 100 razy większa niż Grodno II (sam był ośrodek Grodno I jest 70 razy większy niż Grodno II). Pod względem ilości osób możliwych do zakwaterowania – ośrodek Grodno II ma 150 miejsc, były Ośrodek Grodno I ma również 150 miejsc natomiast Ośrodek w Białej Górze – jak wspomniał Pan Dyrektor posiada aktualnie bazę noclegową dla 80 miejsc (w jednym budynku, bo na razie Woliński Park Narodowy wyremontował tylko jeden z 10 znajdujących się tam budynków), są trzy budynki z miejscami noclegowymi więc domniemuję, że aktualnie baza noclegowa to 240 miejsc, oraz że docelowo mogłoby się tam mieścić 800 osób. Ośrodek k/Wisielki posiada 50 miejsc.

Pozostając na gruncie ochrony przyrody, nie rozumiem dlaczego ww. Ośrodki mogą korzystając ze studni w sumie aktualnie przyjmować 440 osób (docelowo, jeśli wszystkie budynki zostaną wyremontowane w Ośrodku w Białej Górze pod kontem miejsc noclegowych tak jak wyremontowano pierwszy budynek, będzie to 1000 osób) a Ośrodek Grodno II nie może przyjmować 150 osób.

Nie rozumiem jak 150 osób w Ośrodku Grodno II wpływa bardziej niekorzystnie na środowisko niż wspomniane wyżej 440 (a docelowo 1000) osób?

Bedę bardzo wdzięczny Panu Dyrektorowi za ponowne przeanalizowanie argumentów przemawiających za umożliwieniem czerpania wody w Ośrodku Grodno II oraz wyrażenie zgody na legalizację studni nr 2 (na przykład warunkując ww zgodę zamknięciem studni nr 1).

Ponieważ w odpowiedzi na mój wniosek dotyczący zawieszenia postępowania w sprawie legalizacji studni przez Starostwo Powiatowe, do czasu uzyskania Pana zgody, sądowej zgody zastępczej lub do czasu uzyskania zgody Ministra Środowiska, w piśmie z dnia 16 lutego 2009 Organ Starostwa informuje mnie, iż wnioskowane przeze mnie zawieszenie postępowania w sprawie studni nr 2 może odbyć się o ile „nie sprzeciwią się temu inne strony postępowania” – tzn. o ile Pan Dyrektor nie wniesie sprzeciwu.

W związku z dość szerokim zakresem stosunków łączących Spółkę Grodno II oraz Woliński Park Narodowy, czego wyraz dał Pan Dyrektor w swoim piśmie z 12 lutego 2009 oraz do których ja pozwałam sobie nawiązać w niniejszym piśmie, uprzejmie proszę o zgodę na

zawieszenie postępowania dotyczącego legalizacji studni nr 2 do czasu wyjaśnienia powyższych kwestii dotyczących wzajemnych stosunków Spółki i WPN.

Wywołany pismem z dnia 12 lutego 2009 roku temat tzw. "likwidacji ośrodka" do którego odnoszę się niżej, nie zmienia w mojej ocenie, logicznego wyводу, iż nawet w przypadku gdyby Pan Dyrektor „przejął majątek Ośrodka Ogrodno II, za odszkodowaniem dla Spółki” – do czego wydaje mi się Pan Dyrektor zmierza – to i tak – podobnie jak w Ośrodkach znajdujących się na terenie Wolińskiego Parku Narodowego i zarządzanych przez Pana Dyrektora, tj. Ośrodka k/ Wiselki, Ośrodka Grodno I oraz Ośrodka w Białej Górze - tak i w ośrodku Grodno II, aby dalej funkcjonować niezbędna jest woda.

Stąd nie rozumiem dążenia Pana Dyrektora, aby „za wszelką cenę” zlikwidować studnię nr 2. Nie rozumiem dlaczego np. nie możemy „zlikwidować” studni nr 1 (jako starszej) a eksploatować studnię nr 2 (jako korzystniejszą dla środowiska)?

Jedynym wytłumaczeniem takiego działania jest Plan o harmonogramie : 1. likwidacja studni; 2. pozbawienie Ośrodka wody. 3. doprowadzenie do zaprzestania działalności Ośrodka a tym samym ekonomicznej zagłady (przypomnę iż sam czynsz dzierżawny dla WPN wynosi dziś ponad 50 tys zł i wieloma kolejnymi decyzjami Pana Dyrektora był zwiększany z poziomu 4,5 tys zł) 4. doprowadzenie do ruiny ośrodka który zostanie pozbawiony podstawy ekonomicznej egzystencji.

Jeśli taki jest Plan działania to rzeczywiście prawdziwe jest stwierdzenie Pana Dyrektora o „moim błędnym przekonaniu o współpracy pomiędzy Parkiem a Spółką”.

Ale jeśli taki jest Plan to myślę, że zbyt dalekie prerogatywy określił Pan Dyrektor Funkcji jaką sprawuje. Coraz pewniejsze więc wydaje się, że o tym czy Ośrodek będzie mógł korzystać ze studni – w związku z brakiem zgody Pana Dyrektora – będzie musiał zdecydować Sąd.

Stąd kolejnej rzeczy nie rozumiem – że pisze Pan Dyrektor że „o jakości współpracy Pomiędzy Spółką a WPN najtrafniej świadczy zamiar wystąpienia przeze mnie do Sądu o „wydanie stosownego postanowienia o charakterze decyzji zastępczej” w przypadku braku zgody WPN na legalizację studni nr 2”.

Uprzejmie informuję Pana Dyrektora, iż Sąd jest ostatnim miejscem gdzie chciałbym określać nasze wzajemne relacje.

Ale czy wobec tego według Pana Dyrektora wyrazem „dobrej jakości współpracy” byłoby bierne zaakceptowanie, że Ośrodek wskutek braku Pana zgody zostanie pozbawiony wody? Czy wtedy „jakość” naszych relacji byłaby właściwa?

To przecież Pan Dyrektor wystąpił z wnioskiem do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego o rozbiórkę ww studni – i to nie czekając na wynik wszczętego przez Spółkę postępowania o jej zalegalizowanie. I to pomimo tego, iż Pan Dyrektor będąc od kilkunastu lat Dyrektorem WPN wiedział o istnieniu przedmiotowej studni – bo została ona zbudowana prawie 10 lat temu. Ale dziś staje się ona narzędziem w celu realizacji ww Planu.

Już kilka lat temu (w czasie negocjacji kolejnej umowy dzierżawy), będąc na spotkaniu w Ministerstwie Środowiska Pan Dyrektor Wróbel zadał Panu Dyrektorowi podczas telekonferencji pytanie „*Czy ma Pan, Panie Dyrektorze, pieniądze żeby zapłacić za majątek Grodno II?*” i drugie „*Po co Panu te budynki? Chce Pan tam las posadzić?*” – Nie padła wtedy odpowiedź i do dziś nie jest znana odpowiedź na powyższe pytania. A w świetle przejęcia Przez Pana majątku Grodno I oraz rozbudowy Ośrodka w Białej Górze są one dalej aktualne.

Szanowny Panie Dyrektorze, zawsze z szacunkiem i uprzejmie, starałem się i będę się starał aby wszystkie zagadnienia w relacjach między nami rozwiązywać w duchu konsensusu bez angażowania innych Podmiotów. Aczkolwiek pod jednym warunkiem – że powyższe uzgodnienia będą czynione w drodze chęci porozumienia a nie jak obecnie z nie zrozumiałą dla mnie niechęcią.

Obawiam się, że Pan Dyrektor, po przejęciu Ośrodka k/ Wiselki (od MSW), Ośrodka w Białej Górze (od Wojska) oraz Ośrodka Grodno I (od Urzędu Rady Ministrów) nie zauważa podstawowej różnicy pomiędzy tymi ośrodkami a Ośrodkiem Grodno II. Wszystkie ww ośrodki stanowiły własność Skarbu Państwa – więc ich „przejęcie” stanowiło nic innego jak wyłącznie zmianę zarządzającego, natomiast majątek Grodno II stanowi własność prywatną. I mogę zaręczyć, że z użyciem wszystkich dostępnych prawem działań, we wszystkich możliwych urzędach oraz Sądach polskich i europejskich będę w imieniu Spółki Grodno dbał o jej funkcjonowanie i majątek

W wspomnianym piśmie z dnia 12 lutego poruszył Pan Dyrektor jednocześnie zagadnienie wywołane pismem z dnia 13 stycznia 2009 roku – tj. tzw. „harmonogramu likwidacji Ośrodka”

Na wstępie pragnę zauważyć, że w pierwszej linijce powyższego pisma zakreślił Pan termin odpowiedzi na 31 marca 2009 roku.

W związku z tym nie jest zrozumiałe dla mnie zniecierpliwienie jakie Pan wyraził w swoim piśmie pisząc „Do dzisiaj Pan Prezes nie udzielił odpowiedzi na powyższe pismo”.

Nie wiem czy powyższe zniecierpliwienie Pana Dyrektora jest wywołane chęcią przeprowadzenia szybkiej likwidacji Ośrodka Grodno II czy też miało na razie na celu wywołanie u czytelników (w szczególności Ministra Środowiska) wrażenia, że spółka Grodno II nie wywiązuje się ze swych zobowiązań, nawet w zakresie odpowiedzi na Pana Dyrektora pismo.

Uprzejmie informuję więc, że czas jaki upłynął od otrzymania powyższego pisma poświęciłem na konsultacje prawne z dwoma kancelariami prawniczymi odnośnie dalszego trybu postępowania. Prośba Pana Dyrektora o „przedstawienie planu likwidacji Ośrodka” nie tylko zdziwiła mnie bardzo ale była dla mnie zupełnym zaskoczeniem.

Wracając i przywołując słowa Pana Dyrektora z pisma z dnia 12 lutego 2008 : „Pismem z dnia 13 stycznia 2009... Woliński Park Narodowy wystąpił do Pana Prezesa z prośbą o przedstawienie harmonogramu likwidacji Ośrodka, tak jak było to uzgodnione podczas negocjacji przy zawieraniu obecnie obowiązującej umowy dzierżawy”.

Chcąc zachować powagę dyskusji w zakresie dyplomacji słów, pozostaje mi tylko stwierdzić, że Pan dyrektor mijają się z prawdą sugerując, że w czasie negocjacji obecnie obowiązującej umowy dzierżawy poruszaliśmy zagadnienie likwidacji Ośrodka.

Przypomnę, że z negocjacji jakie odbyły się w gabinecie Pana Dyrektora 9 stycznia 2007 roku o godz 9.00, a których uczestnikiem był również Pan mecenas Jerzy Rożek z Kancelarii Prawnej Popiołek i wspólnicy (jednej z najbardziej renomowanych Kancelarii Prawnych w Katowicach) - Pani Ewa Lewicka spisała notatkę. Więc nie powinno być problemu z ustaleniem- gdyby dalej było to przedmiotem różnicy zdań Pana Dyrektora i mojego - że nie było nie tylko „żadnych uzgodnień” dotyczących jakiegokolwiek likwidowania ośrodka Grodno II ale i nikt nawet nie poruszył takiego absurdalnego tematu.

Gdyby taka intencja została wówczas wyrażona to do żadnego podpisania umowy ze strony Spółki Grodno II by nie doszło. Intencją Spółki jest bowiem dalsze prowadzenie Ośrodka Grodno II.

Wracając do pisma Pana Dyrektora z dnia 12 lutego 2009. Do wywołu związanego z powstaniem Ośrodka Grodno II, zawartych umów dzierżawy oraz stanu prawnego pozwolę sobie nie podnosić w tym miejscu polemiki z Panem Dyrektorem. Pełna dokumentacja związana z powstaniem Ośrodka w 1957 roku jak i późniejszymi inwestycjami znajduje się w moim posiadaniu, stąd jeśli będzie konieczność będę się nią posługiwał.

Pragę jedynie zauważyć, że informowanie Organów Samorządowych lub Rządowych (jak choćby w stosunku do Starostwa Powiatowego w Kamieniu Pomorskim czy też Powiatowego Inspektora Nadzoru budowlanego) o jakoby „nie zgodnym z prawem funkcjonowaniu Ośrodka Grodno II” lub też „przeznaczeniu Ośrodka do likwidacji” po pierwsze mija się z prawdą a po drugie jest nie uzasadnione.

Mija się z prawdą - ponieważ Ośrodek powstał przed powstaniem Wolińskiego Parku Narodowego i w swoich archiwach posiada wszystkie wymagane prawem dokumenty, w tym zgody Wolińskiego Parku Narodowego na budowę budynków stanowiących majątek Spółki Grodno II.

Jest nie uzasadnione - co najmniej do czasu gdy majątek w postaci budynków i wyposażenie Ośrodka Grodno II stanowi własność spółki Grodno II.

Dlatego bardzo prosiłbym Pana Dyrektora o nie posługiwanie się w stosunku do innych Instytucji i Organów powyższymi stwierdzeniami.

Na spotkaniu w dniu 2 lutego 2009 w siedzibie WPN oraz pismem informowałem Pana Dyrektora o dużym rozszerzeniu działalności edukacyjnej z zakresu ekologii przez Ośrodek Grodno II.

Wskazałem iż m.in. planuję w 2009 roku przyjąć na okres dwóch tygodni, grupy 30 dzieci ze Specjalnego Ośrodka Wychowawczego prowadzonego przez Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia im. Św. Karola Boromeusza w Katowicach, wprowadzić w czasie pobytów letnich „pogadankę ekologiczną” na temat Wolińskiego Parku Narodowego, stworzyć na terenie Grodno II miejsc edukacyjnych poświęconych wyjątkowym walorom przyrodniczym Wolińskiego Parku Narodowego itd. – a powyższe plany zamierzam dopracować z powołaną Radą Programową, oraz oprzeć na współpracy z Regionalnym Centrum Edukacji Ekologicznej w Szczecinie oraz Wojewódzkim Funduszu Ochrony Środowiska i powyższe skonsultować z Panem Dyrektorem.

Moją intencją nie było, aby wywoływać jakiegokolwiek przekonanie, tym bardziej „błędne przekonanie” jak Pan Dyrektor Pisze.

Zwracając się z prośbą do Pana Dyrektora o udostępnienie materiałów edukacyjnych, filmów o florze i faunie i innych materiałów edukacyjnych które mógłbym we własnym zakresie powielić uważałem, że będzie to naturalną konsekwencją z jednej strony faktu działalności Ośrodka Grodno II na terenie WPN a z drugiej statutowych obowiązków w zakresie edukacji ekologicznej WPN. Tym nie mniej nie wnioskowałem o „powierzenie Spółce funkcji Parku Narodowego” jak pisze Pan Dyrektor.

Odmowa udzielenia powyższych materiałów edukacyjnych przez Pana Dyrektora nie spowoduje, że Ośrodek zrezygnuje z szerokiego programu edukacji ekologicznej.

Uważam, że działania ekologiczne na całym świecie są dostrzegane i realizowane nie tylko przez instytucje rządowe ale i organizacje pozarządowe. I w tak rozumianą działalność ekologiczną mam zamiar się angażować. Sądziłem, że w zakresie edukacji ekologicznej współpraca objawiająca się np. udostępnieniem tablic ekologicznych, czy umożliwieniu wstępu do Muzeum WPN dzieciom ze Specjalnego Ośrodka Wychowawczego będzie poza dyskusją.

Nawiązując do Podsumowania pisma Pana Dyrektora, w pełni zgadzam się, że niezbędnym staje się uporządkowanie stanu prawnego gruntu na którym znajduje się ośrodek Grodno II.

Przypomnę tylko iż „ww. nieuporządkowanie” powstało z powodu wypowiedzenia przez Pana Dyrektora w 2002 roku Umowy dzierżawy która zawarta była na czas nie określony. Na prośbę o możliwość „kontynuowania” ww Umowy po przekształceniu Ośrodka w Spółkę Grodno II, Pan Dyrektor nie wyraził zgody.

Odrębnym sposobem, również do rozważenia, „uporządkowania bytu na terenie WPN” jest ścieżka jaką podążył Ośrodek Grodno I który w myśl § 3 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1996 r. w sprawie Wolińskiego Parku Narodowego. (Dz. U. z dnia 17 stycznia 1996 r.) w ogóle nie został objęty zarządem Wolińskiego Parku Narodowego : „*W zarząd Parku nie przechodzą: 2) tereny zabudowane Ośrodka Wypoczynkowego Urzędu Rady Ministrów - uroczysko Grodno, oddziały nr 1a (część), 1b, c, d, f, g, h, i, 2f, 3a, b (część), d (część) - o powierzchni 10,90 ha, drogi o powierzchni 0,76 ha (według mapy gospodarczej gruntów Ośrodka Wypoczynkowego Urzędu Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1984 r.).*”

W ślad za przeświadczeniem o konieczności długoterminowego ukształtowania bytności Ośrodka Grodno II na dzierżawionym gruncie, ze względu na informację Pana Dyrektora o braku kompetencji do zawarcia umowy dzierżawy na czas powyżej trzech lat, pozwoliłem sobie na wystąpienie do Ministra Środowiska o przekształcenie aktualnie obowiązującej umowy w umowę na czas nieokreślony - (czyli Umowy takiej jaka obowiązywała od 1981 do 2002 roku zanim Pan Dyrektor jej nie wypowiedział). Gdyby umowa z 1981 roku nie została Przez Pana Dyrektora wypowiedziana (o co jak wyżej wspomniałem prosiłem) to Ośrodek Grodno II mógłby dalej w sposób niezakłócony funkcjonować.

O powyższym wystąpieniu został Pan Dyrektor poinformowany pismem Dyrektora Departamentu Przyrody Ministerstwa Środowiska.

Kolejną rzeczą której nie rozumiem jest stwierdzenie Pana Dyrektora iż „Nie znajdują zatem żadnego uzasadnienia skargi Pana Prezesa na brak chęci współpracy WPN do ustępstw na rzecz interesów Spółki i na brak interpretacji korzystnych dla Spółki”.

Pomimo sankcyjnego traktowania Spółki przez Pana Dyrektora – że przytoczę choćby wspomniane wyżej kilkukrotne podwyższanie czynszu dzierżawy (z kwoty 4,5 tys do ponad 50 tys zł) starałem się do tej pory nie angażować Pana Ministra Środowiska w sprawy które wydawało mi się, że winny być rozwiązane na poziomie WPN I Spółki, tym samym nie wnosilem do tej pory skarg do Pana Ministra Środowiska. Jednakże obecny rozwój relacji pomiędzy Spółką a WPN każe przemyśleć i tę drogę.

Ze względu na jakie wyżej się powoływałem, przytaczając argumenty związane z legalizacją studni nr 2, pozwolę sobie nie zgodzić się z Pana Dyrektora iż porównanie Ośrodka Grodno I czy Ośrodka w Białej Górze czy też Ośrodka k/Wisielki zarządzanych przez Pana Dyrektora z Ośrodkiem Grodno II „*jest nieporozumieniem*”.

Pozwolę sobie również na nie nawiązywanie szerszej polemiki do stwierdzenia Pana Dyrektora iż „WPN nie wyrazi sprzeciwu, jeżeli Spółka zechce przenieść Ośrodek poza granice Parku, tj. dokonać rozbiórki obiektów na własne potrzeby”.

Bo gdybym poważnie miał traktować powyższe stwierdzenie to musiałbym (pomijając w tym momencie kwestie prawne tj. że ww budynki zostały wybudowane zgodnie z przepisami w tym za zgodą WPN) zapytać Pana Dyrektora jak technicznie wyobraża sobie przeniesienie Ośrodka poza granice Parku?

Jak technicznie można przenieść budynki o łącznej kubaturze 13,5 tys m³?

Z związku z tym uprzejmie informuję, iż nie znam osobiście sposobów na przenoszenie budynków o kubaturze 13,5 m³.

Tym samym w mojej opinii są tylko dwie możliwości dalszych relacji pomiędzy Spółką a WPN: a) Spółka – jako właściciel Ośrodka - dalej będzie prowadziła Ośrodek w oparciu o rozszerzona umowę dzierżawy lub b) działania Pana Dyrektora, zmierzające do przejęcia majątku Spółki, bo tak je dziś oceniam, mogą odnieść sukces, po dokonaniu rozliczenia majątku który dziś stanowi własność Spółki Grodno II sp. z o.o.

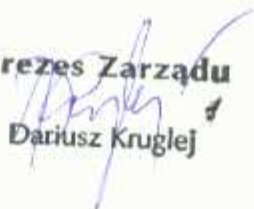
Na inicjatywę Pana Dyrektora dotyczącą „likwidacji Ośrodka”, który stanowi podstawowy majątek Spółki, będę zmuszony odpowiedzieć wszelkimi prawnie dostępnymi środkami, nie wyłączając postępowania Sądowego.

Jeśli Pan Dyrektor widzi inne możliwości ukształtowania relacji pomiędzy Spółką a WPN niż te które pozwoliłem sobie wyżej wymienić, będę bardzo wdzięczny i zobowiązany za ich przedstawienie.

Przedstawiona przez Pana Dyrektora Jakuczuna, na spotkaniu w dniu 2 lutego 2009 możliwość „przejęcia” przez WPN majątku Spółki– tj Ośrodka Ogrodno II w zamian za odszkodowanie uzyskane z środków unijnych przeznaczonych na finansowanie dostosowania obszarów do programu Natura 2000 jest trudna do oceny przeze mnie, ze względu na brak wiedzy w tym zakresie. Będę zobowiązany za udostępnienie dodatkowych materiałów związanych z powyższą propozycją tak abym mógł się do niej ustosunkować

Z poważaniem,

Prezes Zarządu

Dariusz Kruglej

Do wiadomości:

1. Minister Środowiska
Ul. Wawelska 52/54, 00-950 Warszawa
2. Starosta Kamieński
ul. Mieszka I 5b 72-400 Kamień Pomorski
3. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Kamieniu Pomorskim
ul. Wolińska 7B, 72-400 Kamień Pomorski
4. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie
ul. Tama Pomorzańska 13 A
70-030 Szczecin
5. Urząd Marszałkowski Województwa Zaachodniopomorskiego
ul. Korsarzy 34, 70-540 Szczecin
6. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska
ul. Wały Chrobrego 4, 70 – 502 Szczecin
7. Burmistrz Międzyzdrojów
ul. Książąt Pomorskich 5
72-500 Międzyzdroje
8. Zachodniopomorski Urząd Wojewódzki w Szczecinie
Wały Chrobrego 4 70-502 Szczecin
7. "Kurier Szczeciński" spółka z o.o.
70-550 Szczecin, pl. Holdu Pruskiego 8
8. Telewizja Polska S.A. Oddział w Szczecinie
ul. Niedziałkowskiego 24 71-410 Szczecin